

Magyar Nemzeti Múzeum Budapest VIII. Kp.

# KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési díjak: helyben negyedévre P 1-50  
Vidékre és Ausztriába postán P 2-20  
Külföldre egy évre 4 dollár. Egyes szám 12 fill.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:  
RÓNAI FRIGYES  
Várkör 39. sz. Telefonszám 23.

Hirdetések millimétersoronként 6 fillér.  
Szövegközötti reklámhír sora 20 fillér.  
Nyílttér sora 40 fillér.  
Hirdetések díja előre fizetendő.

## Továbbképzési lehetőséget a kőszegi ifjuságnak.

Írta: VARGA SÁNDOR

Az ifjuság problémája egyre vajódik. Gondolatok, tervek apróbb megoldások születnek: ideig-óráig kenyérhez is jutottak a nehézsorsú ifjúk. Es ezzel vége. Az esztendő egymásután vagtatnak tova. Az ifjuság pedig csak áll és vár — szinte csodás bizakodással bukácsol bele a holnapba. Százak, ezrek sorsa ez. Ki választottnak érezheti magát az, ki 30—80 pengőnyi szükségpénzzel máról-holnapra megszabadul a garastalan hétköznapoktól... Kőszegen is így van.

Tudja, ismeri mindenki. Hiszen manapság sajnos: az ifjuság fájdalmas, problémája legtöbbször ünnepi szónokok frázisává süllyedt. Ezt puffogatja ma mindenki, kocsmaasztal mellett, vagy díszes pódiumon — ha éppen szónokolhatja támad. „Az ifjuság így, az ifjuság úgy... a magyar ifjú nem kallódhat el... a nemzetnek szüksége van az ifju generáció munkájára...”

Igen: szüksége van. Nagyon is szüksége. De még mindig nem tártuk sarkig a kapuk, amelyek keresztül bedüböröghetne az ifjuság és duzzadó izmokkal földet kubilolhatna a magyar jövő utjához.

Le kell szögezni: történetek intézkedések. Ha nem csurrant, hát csöppent darabka kenyér az ifjuság elé. 30—50—80 pengő: a Ma gondját elüzi, ha a Holnapét nem is.

A magyar ifjuság fegyelmezett. Tud és akar is várni.

Kőszeg ifjuságára is ez vonatkozik. Igaz: kis város, kisebb a probléma — de ugyanolyan komoly...

Országszerte tért hódít, a felfogás: ha várni kell: ne várjunk tétlenül! Szombathely városán nagyon jó példát mutatott erre vonatkozólag. Irodát állított fel, ahol másolást, cimirást, könyvelést — munkát vállaltak az ifjak. Legujabban pedig — ezt kellene az egész országnak utánoznia — továbbképzési lehetőséget biztosít a munkátlan hétköznapok sodrában fásuló ifjuságnak. Ingyenes tanfolyamon gyorsírásra, idegennyelvü levelezésre, gépirásra,

könyvelésre és a gazdasági pályák egyéb nélkülözhetetlen ismereteire oktatják a Várakozókat. Lelket öntenek beléjük.

Ezt kell Kőszegen is megvalósítani.

Kőszeg város vezetősége mindig megértéssel tett-vett az ifjusági probléma körül. Ha tudott, segített. Ha nem — hát buzdított, reményt hintett. Most újabb alkalom kínálkozik, bizonyíthatja: szíven viseli az ifjuság sorsát.

Mert: a kőszegi fiatalok legtöbbször érettségizett, tanítóképzőt végzett. A mai gazdasági, ipari pályákon — ahol legtöbb lehetőség van — még akkor sem igen tudna azonnal megállni a helyét, gyorsírás, gépelés, könyvvelés, nyelvtudás nélkül — ha épenséggel módja volna rá.

Egyszerű tehát a dolog. Találja meg a város a lehetőséget annak, hogy a jobb napokra várakozó kőszegi fiatalság továbbképezhesse magát. Hiszen Kőszeg iskolaváros. Sok a tanárember. Az ipari vállalatoknál is bizonyára akad olyan vezető férfi, ki a téli hónapok alatt hetenként egy-két órát az ifjuságnak tud szentelni.

Meg lehet csinálni.

De nem csak a tanult ifjuság szorul a továbbtanulás remény-cseppjeire. Az iparos, kereskedő és munkás ifjunak is szüksége van — az országra és a városra érdekeiben is — hogy ellenállóbb talajra építse fel életét. Ismeretterjesztő-előadások a multban is voltak. Most talán teljesen gyakorlativá kellene átfórmálni ezeket.

Lehet kölcsönösen is megoldani a dolgot. Az iskolázott ifjak csöpögtessék a munka-reményt és a kemény akarást a mégnehezebb viszonyuk között küzdő sorstársaik lelkébe.

A kivétel nem fontos, csak a segítőkéz és az eredmény...

Villanó mondatok. Talán nem is sir ki belőlük az új generáció mélyreásott fájdalma, reménye, akarása.

De meg kell érteni mindenkinek: a magyar ifjuság, a kőszegi ifjuság — ha már erre ítélte a sors — nem tud és nem akar tétlenül várakozni.

## Kovács Sándor kőszegi szereplése:

### kultürest a bencés gimnáziumban, Actio Catholica gyűlés Kőszegen és Kőszegpatyon.

Kovács Sándor, az Actio Catholica országos főtitkára rövid két napi kőszegi tartózkodása alatt nagymunkát végzett: szombaton a bencés gimnázium kultürestjén tartott előadást, vasárnap Kőszegpatyon és Kőszegen mondott beszédet Actio Catholica gyűlés keretében. Közben vasárnap délelőtti még Lentiben is járt, ahol szintén beszédet tartott.

#### A gimnáziumi kultürest.

Szombaton este zajlott le a bencés gimnáziumban az első kultürest. A közönség teljesen megtöltötte a hatalmas dísztermet, sorában a kőszegi katolikus társadalom minden rétege képviselve volt.

Az esten Grósz József püspök, apostoli kormányzó is részt vett. Pontosan fél 7 órakor érkezett meg Saly Arnulf dr. bencés igazgató, Kincses István apátplebános, pápai prelátnak, vitéz Nagy Miklós dr. polgármester, Szendy László egyházmegyei A. C. igazgató, Náhner Mátyas nyug. polgári iskolai igazgató, hitközségi elnök, Freyberger Jenő dr. a kőszegi A. C. elnöke és Galambos Miklós dr. püspöki titkár kíséretében.

Saly Arnulf dr. igazgató bevezető szavai után Grósz József püspök mondott megnyitót beszédet. Isten nélkül nincs élet — mondotta — most is bábeli zürzavarban élünk. Elhagytuk Krisztust. Ki akarjuk küszöbölni Krisztust egyéni, családi, társadalmi és politikai életünkől. A nehéz bajokra csak egy orvoság van: hozzuk vissza Krisztust és evangéliumát.

Kovács Sándor az A. C. országos főtitkára mondotta el ezután mélyreható beszédét. Három fonton kell küzdenünk — mondotta — a bűnök ellen, az embertársaink gyarlóságai, és magunk gyengesége ellen. Az embertársaink a természet elleni küzdelemben akadt egy nagy segítsége: a zép. De ez nagyon kétoldalú fegyver. Egyik oldala az emberi tudás, akarat, erő himnuszát zengi, addig a másik oldala a nyomorultak, az elesett munkanélküliek nincstelenségét döbbeneti elő. Most egyébként is nehéz a helyzet. Fel akarják perzselni a lelkeket. Akár milyen optimista szemmel nézzük a mai zürzavaros világot, csak egy képvethető elénk, észbe kell kapnunk, mert kemény viharok keltek és odajlesz az emberek vezetése.

A katolikus társadalomból hiányzik az önérték. Gondolkodás nélkül megy még most is a bedeszkozott ifjú, régi liberálisok után, akik egyre isülyeszti a polgári társadalmat. Kemény, öntudatos összefogásra van szükség.

A faluban is nehéz problémák vannak. Nemcsak az anyagi elesettség, nehezíti a falusi ember élniakarását, hanem a mélyreásó, pusztító eszmék

is tért hódítanak. Manapság nem ritka a falusi ember, aki pap nélkül hal meg és utolsó garasát zenés mulatságok bujába öti. A városi népeknek kell megnyitani az utat a faluhoz. Vissza kell állítani a tekintély-tiszteletet, amelyet a mindenáron érvényesülni akaró városi ember döntött meg a faluban. A lelkekben kell megkezdeni a szervezkedést, gerinces katolikusokra van szükség, akik nem csak a püspöki asztalok mellett katolikusok, de akkor is, ha szinvallásra kerül a sor. Érvényre kell juttatni a „fiat iusticia, pereat mundi” gondolatelvet. Nyíltan szembe kell nézni a bajok rákfenéjével, operáció útján is diadalra kell juttatni az igazságot. Ha bátorsággal és hozzáértéssel kezelik az operációs kést, eljön a krisztusi gondolat országa: az igazság és a béke megcsókolják egymást.

Saly Arnulf dr. záróbeszédében arra kérte a megjelenteket, hogy a következő kultüresteken is ilyen nagy számban tegyen tanubizonyosságot a katolikus kulturához való ragaszkodásáról.

#### A zárdai gyűlés.

Vasárnap este 6 órára a zárdai dísztermébe gyülekezett össze a város katolikus társadalmát, élén vitéz Nagy Miklós dr. polgármesterrel és Kincses István apátplebánossal, pápai preláttal. A gyűlést Náhner Mátyas hitközségi elnök nyitotta meg rövid beszéd keretében.

Kovács Sándor az Actio Catholica főtitkára állott fel utána szólásra. Beszédét, amelyben életszagu példák megkapó erejével vetítette a hallgatóság elé a katolikus élet bajait és igazságait, állandóan megszakították a helyeslés felkiáltásai.

A tömegek — mondotta — éheznek Krisztusra. Az Actio Catholica a lelkek akciója akar lenni. Krisztust és evangéliumát akarják még mélyebben belesülyeszteni a katolikus tömegek mindennapi életébe. A katolikus akció Krisztus királyságáért és a béke uralmáért dolgozik. Az ország 67%-nyi katolikuságának joga van véleménynyilvánításra. De: az Actio Catholica nem csinál pártpolitikát, Krisztus politikáját követi, a keresztet akarja diadalra vinni.

Az inséges lelkeken csak úgy tud az egyház segíteni, ha a világiak is segédkeznek a nagy munkában. Ezért vallásos műveltségű, áldozatos, fegyelmezett katolikusokra van szükség. Az áramvonalas katolikus, aki mindenben az előkelőséget keresi, csak a püspök asztalánál vallja magát katolikusnak és a filléres katolikus, aki csak akkor áll az egyház mellé, mikor szájában érzi a lelkét — nem mozdítja előbbre Krisztus földi királyságát.

Németh Imre zárdai igazgató, pápai





